

[A. Svensson.]

vil Udvalget ogsaa kunne sikre sig Uafhængighed af den Lokalkundskab, som er repræsenteret gennem de paagældende Institutioner.

Et nøjere Samarbejde mellem Statens Jordlovsudvalg og Jordfordelingskommissionen o. s. v. kan vi ligeledes give vor Tilslutning. Tilvejebringelsen af de nødvendige Midler til Lovens Gennemførelse falder i Traad med, hvad vi har ønsket.

Jeg kan ikke undlade at nævne til Slut, at der i det af os Konservative foreslaede sønderjyske Udvalg, som Regeringen og for øvrigt ogsaa Venstre har vendt sig imod, var udset bl. a. en Repræsentant for Mark-Hypotekforeningen og Foreningen af sønderjyske Marksparere. Der ligger her et særligt Problem, som i sin Tid fik en utilfredsstillende Løsning, og som det maa være i den danske Stats Interesse at skaffe ud af Verden ved en gensidig Overenskomst, der formentlig kunde opnaas ved en supplerende Godtgørelse til dem, der har lidt Tab ved den tyske Marks Sammenbrud. Den højtærede Statsminister fremkom i sin Tale her i Tinget under den sønderjyske Debat den 21. November i Fjor med nogle Udtalelser til denne Sag, som jeg dengang overhørte.

Statsministeren paaviste indledende, at den danske Stat gennem Valutareguleringen i sin Tid havde ydet de sønderjyske Markkreditorer en ikke ringe Erstatning for det Tab, de havde lidt. Statsministeren tilføjede saa efter at have bemærket, at ingen Formue kunde ved Erstatning bringes op over 25 000 Kr. — jeg udbeder mig den højtærede Formands Tilladelse til et lille Citat —:

„Det kunde fornuftigvis ikke være en Opgave for den danske Stat at yde Erstatning for Tab, som var lidt paa Valuta, naar dette Tab udlignedes ved Vinding paa anden Maade, eller at bevare de store Formuer. Over for Ønsker i den Retning maa henvises til den sociale Karakter, som den danske Rigsdag fandt det rigtigt at give Valutaloven; den tog mere Sigte paa at hjælpe de af Markkatastrofen ramte Mennesker end paa en Konservering af Kapitalforholdene.“

Jeg tror, den højtærede Statsminister gør sig skyldig i en fundamental Misforstaaelse. Selvfølgelig maatte det være den danske Stats Opgave at føre den genvundne Landsdel ogsaa kapitalmæssigt saa velbeholdent ind under dansk Styre som paa nogen Maade gør. I samme Udstrækning, som det var lykkedes, i samme Udstrækning vilde Landsdelen saa at sige have været

kapitalmæssigt selvforsynende inden for det nye Statssamfund. Nu er Nordslesvig den mest kapitalfattige Landsdel inden for den danske Stats Grænser, og det er en af Aarsagerne til, at vi i Dag har dette Lovforslag til Behandling. Kan jeg ikke andet under dette Lovforslags første Behandling, fordi Spørgsmaalet falder uden for Lovforslagets Rammer, saa kan jeg dog minde om Markkreditorernes Eksistens, og naar den sønderjyske Sanering før eller senere sættes paa Dagsordenen, maa ogsaa dette Spørgsmaal tages op til Behandling.

Jeg skal slutte, som jeg begyndte: Vi forbeholder os foreløbig vor Stilling til det foreliggende Lovforslag. Vi foretrækker at faa Saneringen gennemført nu i Stedet for at faa den udskudt, saa vi højst sandsynligt om faa Aar igen maa i Gang med det økonomiske Problem i Nordslesvig, og vi fastslaar i alle Tilfælde, at med det foreliggende Lovforslag og dets Motivering er Saneringskravet i Princippet godkendt, samt at dette Krav, medmindre der i den nærmest følgende Aarrække indtræder saa stærkt opadgaaende Konjunkturer, at det aldeles ændrer de økonomiske Forhold her i Landet, til sin Tid maa tages op til ny Behandling. Hvis noget saadant ikke finder Sted, kan Nordslesvig ikke bære den forhaandenværende Gældsbyrde, langt mindre arbejde sig frem til at være økonomisk paa lige Fod med det øvrige Land. Jeg antager ikke, at dette fra nogen Side vil blive modsagt.

Niels Frederiksen: Jeg kan paa mit Partis Vegne give det foreliggende Lovforslag min Tilslutning. Lovforslagets Enkeltheder er begrundet af den højtærede Finansminister i hans Fremstilling og udførligt og dygtigt begrundet i Bemærkningerne til Lovforslaget, og jeg finder ingen Anledning til at trætte det høje Ting med at gentage med andre Ord det, der staar at læse i Bemærkningerne. Men angaaende de Forhold, som Lovforslaget som Helhed tilstræber at hjælpe paa, har jeg Lyst til at fremsætte nogle Bemærkninger, som begrunder den Tilslutning, vort Parti giver Lovforslaget. Det er min Opfattelse, at et Lovforslag af denne Art ikke kan behandles i dette høje Ting, undtagen det baade vækker Forventninger og fremkalder Krav fra Landbrugere i det øvrige Land, medmindre man kan begrunde et saadant Forslag med særlige Tilstande nede i den sønderjyske Landsdel. Derfor tror jeg, at man skal afdæmpe sine Krav og Overbud paa dette Omraade under Hensyn til den Konsekvens, det kan medføre for det øvrige Lands Vedkommende.